

tionale fanfarer at nedlægge Danmark som nation.

Hvis jeg anså det for umagen værd, ville jeg håne SF for denne ynkelige kapitulation. Jeg husker de SF'ere, jeg i mange års EF-modstand arbejdede sammen med, Poul Dam og Jens Maaigaard bl.a., og jeg har erindringen om en folkelig solidaritet, som de meningsmæssige forskelle ikke kunne udslette. De ville aldrig have sagt om denne EU-forfatning, hvad SF underskriver i aftalen: »Det slås fast, at EU er et samarbejde mellem selvstændige nationalstater.« Igen, hvilken opløsning af det danske sprog.

Kl. 16.00

Nej, EU er jo ikke et samarbejde, men det er en sammenslutning, en union, som navnet også meddeler, og en union består ikke af selvstændige nationalstater, men af uselvstændige delstater. SF skulle skamme sig over at skrive under på sådan en gang sprogligt og meningsmæssigt vås. SF skulle i det hele taget skamme sig godt og grundigt over denne faneflugt og denne opportunistiske ynkelighed.

Den eneste trøst er, at danskerne ikke er det samme som SF. Jeg tror ikke, at EU-partierne skal glæde sig for tidligt over SF's Canossagang. I det danske folkestyre er det stadig væk folket, ikke de styrende, der har den sidste afgørelse, og folket lider ikke af samme sproglige og moralske tvetydighed som alt for mange politiske partier. Her er følelse og holdning ikke til fals på samme måde som i det politiske spil. Her er der endnu den vilje til frihed og selvstændighed, som ligger i ordet national, hvilket er det stik modsatte af et nationalt kompromis i Danmark.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Den aftale, som nu er indgået mellem alle Folketingets partier på nær to, er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse et godt udgangspunkt for debatten op til den kommende folkeafstemning om den nye EU-traktat, vel nok et af de bedste udgangspunkter, vi har haft forud for en folkeafstemning om EU.

Samtidig er den aftale også et godt grundlag for en fremadrettet dansk politik i EU i de kommende år. Udvidelsen af EU med ti nye lande har givet et samlet Europa frem for det delte kontinent, der var resultatet af et halvt århundredes kold krig mellem Øst og Vest. Danmark

har således taget aktiv del i indsatsen for at nå det demokratiske fællesskab.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at fællesskab mellem Europas stater og folk, udvidelsen, har været et af hovedmålene, og der skal heller ikke være nogen tvivl om, at efter vores opfattelse må man sige, at et demokratisk samarbejde og stærkt EU er i Danmarks interesse, men det skal samtidig også være et åbent, effektivt og beslutningsdygtigt EU. Det er en nødvendighed, for at vi fuldt ud kan udnytte de fordele, EU nu giver os.

I Det Konservative Folkeparti er vi således glade for, at Folketingets partier er enige om, at den nye traktat er et bedre udgangspunkt, et bedre grundlag for EU-samarbejdet end det, vi hidtil har haft.

Lad mig i den forbindelse blot nævne et par eksempler: Vi konstaterer bl.a., at beslutningsprocedurerne forenkles og effektiviseres, så EU kan levere de nødvendige resultater også med 25 eller endnu flere medlemslande. Samtidig slås det fast, at EU er et samarbejde mellem selvstændige nationalstater, at EU's beføjelser er tildelet af medlemsstaterne, og at hvert medlemsland frit kan melde sig ud af samarbejdet, hvis det falder medlemslandet ind.

Med den nye traktat er det således tydeligere, hvordan arbejdsdelingen mellem EU og medlemslandene skal være, men traktaten rummer også en meget vigtig definition af de allermest grundlæggende mål og værdier for EU. Det understreges, at EU bygger på demokrati, frihed, tolerance, ligestilling og på respekt for menneskerettighederne.

Set med danske øjne er det utrolig tilfredsstillende, at det står skrevet i traktaten, at lovgivning i EU skal foregå i fuld åbenhed – det lægger vi stor vægt på – både i Europa-Parlamentet og i Ministerrådet. Aftalen viser også, at et stort folketingsflertal står bag principperne for Danmarks deltagelse i det nye, udvidede EU, men den ændrer selvfølgelig ikke ved det faktum, at partierne herinde fortsat vil være uenige i arbejdet med EU's love og regler, og den daglige EU-politiske proces fortsætter som før.

Forhåbentlig er vi også kommet ud af den blokerende, frustrerende og ærlig talt nogle gange lidt nytteløse debat om et ja eller et nej til EU og over i debatten om, hvilke resultater vi egentlig vil nå. Det overvældende flertal for denne her aftale blandt medlemmerne af SF, som også udenrigsministeren har været inde på, kan jo kun bestyrke mig i den tro.